

Χίος (Βολισσ. Καρδάμ.) Συνών. *άλατάρμη 2, άλο-
σάχνη 1, άλυκη 2, άφρίτης.*

άλυκίζω Πόντ. (Τραπ.)

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς.*

Παρέχω γεῦσιν ὑφάλμυρον, ἐπὶ ὕδατος καὶ ἐδεσμάτων:
Τὸ νερόν άλυκίζ'.

άλυκιν τό, Πόντ. (Οἶν. Σινώπ.)

Έκ τοῦ μεσν. ἐπιθ. *ά λ υ κ ι ο ν* = άλμυρόν, θαλάσσιον.
Πβ. Μ. Έτυμολ. 70,42.

Άλατισμένον ἐντόσθιον ἰχθύος καὶ μάλιστα παλα-
μύδος. Πβ. *ά λ υ κ α σ έ α, ά λ υ κ ό ξ ι ν ο ς, ά λ υ κ ό ς 2,
ά λ υ κ ω σ ί α.*

άλυκισμαν τό, Πόντ. (Τραπ.)

Έκ τοῦ ρ. *ά λ υ κ ί ζ ω.*

Τὸ νὰ παρέχη τις γεῦσιν ὑφάλμυρον: *Τοῦ νεροῦ - τοῦ
φασί' τ' άλυκισμαν (φασί' = φαγητοῦ).*

άλυκόξινος ἐπίθ. άμάρτ. *ά λ υ κ ά ξ ι ν ο ς* Πόντ. (Οἶν.)

Έκ τῶν ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς* καὶ *ξ ι ν ό ς.* Τὸ *ά λ υ κ ά ξ ι ν ο ς*
κατ' ἐπίδρασιν τοῦ *ά λ υ κ ά* πληθ. τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς.*

Άλμυρόξινος, κυρίως ἐν τῷ πληθ. ὡς οὐς., τὰ ἐν τῇ
ἄλμῃ διατηρούμενα λαχανικά. Πβ. *ά λ υ κ α σ έ α, ά λ υ κ ι ν,
ά λ υ κ ό ς 2, ά λ υ κ ω σ ί α.*

άλυκός ἐπίθ. Καπ. (Άνακ. Άραβάν. Σίλ. Σινασσ.
Φερτάκ. κ. ά.) Πόντ. (Άμισ. Κερασ. Κοτύωρ. Κρώμν. Όφ.
Σάντ. Σινώπ. Τραπ. Χαλδ.)

Τὸ άρχ. ἐπίθ. *ά λ υ κ ό ς.*

1) Άλμυρός ἐνθ' άν.: *Φαγεῖν - ψωμῖν άλυκόν* Κερασ.
Κοτύωρ. Τραπ. Χαλδ. *Χαψία άλυκά* Τραπ. *Έ* μαερεία
'ς σ' *άλυκὸ 'ς σὸ μέρος ἐν'* (τὸ φαγητὸν κλίνει πρὸς τὸ
άλμυρόν μέρος, ἥτοι εἶναι ὀλίγον άλμυρόν) Όφ. β)
Μεταφ. άκριβός, δαπανηρός Πόντ. (Κερασ. Όφ. Τραπ.
Χαλδ. κ. ά.): *Άλυκὸν ἐν', 'κ' έπορῶ ν' άγοράζ'* ά Κερασ.
Χαλδ. *Τὸ βούτερο βαρέα άλυκὸ ἐν'* (βαρέα = πολὺ) Όφ.

2) Κατὰ πληθ. οὐς., τὰ άλμυρά ἐν γένει ἐδέσματα, ὡς
οἱ ταριχευμένοι ἰχθύες κττ. Καπ. (Σίλ.) Συνών. *ά λ υ κ α -
σ έ α, ά λ υ κ ω σ ί α.* Πβ. *ά λ υ κ ι ν, ά λ υ κ ό ξ ι ν ο ς.*

Έ

άλυκότε ή, Πόντ. (Κερασ.)

Έκ τοῦ μεταγν. οὐς. *ά λ υ κ ό τ η ς.*

Ιδιότης τοῦ άλμυροῦ ἐδέσματος, άλμυρότης. Συνών.
ά λ υ κ ω σ ύ ν ά, ά ρ μ υ ρ ά δ α.

άλυκώνω Πόντ. (Οἶν.)

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς.*

Δίδω εἰς τινα νὰ φάγη άλμυρά ἐδέσματα. Πβ. *ά λ υ -
κ ω τ ί ζ ω.*

άλυκωσία ή, Πόντ. (Κερασ. Οἶν.) *ά λ υ κ ω σ ί α* Πόντ.
(Κερασ.)

Έκ τοῦ οὐς. **ά λ υ κ ω σ ι.* Διὰ τὸν σχηματισμὸν πβ.
ά ρ μ ά τ ω σ ι - ά ρ μ α τ ω σ ί ά κττ.

Άλμυρόν ἐδεσμα: *Τὴν άλυκωσίαν πολλὰ άγαπῶ* Οἶν.
Έ καρδία μ' *άλυκωσίγαν ἐθέλεσεν* Κερασ. Συνών. *ά λ υ κ α -
σ έ α, ά λ υ κ ά* (ιδ. *ά λ υ κ ό ς 2*). Πβ. *ά λ υ κ ι ν, ά λ υ κ ό ξ ι ν ο ς.*

άλυκωσύνά ή, Πόντ. (Κερασ. Σάντ.)

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς.*

Άλμυρότης. Συνών. *ά λ υ κ ό τ ε, ά ρ μ υ ρ ά δ α.*

άλυκωτίζω Πόντ. (Οἶν.)

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ω τ ό ς.*

Κάμνω τι ὑφάλμυρον. Πβ. *ά λ υ κ ώ ν ω.*

άλυκωτός ἐπίθ. Πόντ. (Κερασ. Σάντ. Χαλδ.)

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ κ ό ς* καὶ τῆς παραγωγικῆς καταλ.
- ω τ ό ς.

Ό ὀλίγον άλμυρός, ὑφάλμυρος: *Άλυκωτὸν φαγεῖν.*

άλυπησιά ή, Σίφν. — Λεξ. Γαζ. (λ. *ά λ υ π ί α*) Μ. Έγ-
κυκλ. Βλαστ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ υ π η τ ο ς.* Διὰ τὸν σχηματισμὸν ιδ. ά-
στερητ. 1 β.

Τὸ νὰ μὴ λυπῆται, νὰ μὴ συμπαθῇ τις τινά, άναλγησία,
σκληρότης: *Έ*δε *άλυπησά του!* Σίφν. Συνών. *ά λ υ γ ι σ ί ά,
ά π ο ν ι ά, ά σ υ μ π ο ν ι ά.*

άλύπητα ἐπίρρ. κοιν. *ά λ ύ π ' τ α* βόρ. ιδιώμ.

Έκ τοῦ ἐπιθ. *ά λ ύ π η τ ο ς.* Έ

1) Άνευ λύτης, άπηνῶς, σκληρῶς κοιν.: *Άέρνει-χιτυπᾷ
άλύπητα.* Συνών. *ά θ ε α.* 2) Χωρὶς φειδῶ, άφθόνως,
δαφυλῶς κοιν.: *Έ*οδεύει - τρώγει *άλύπητα* κοιν. *Ό* τῶρις
του *δκιᾷ* του τὰ *ρηάλ-λια* *άλύπητα*, *άμ-μᾷ Έ*οδκιάζει τα
τῶ *έ*τδεῖνος *άλύπητα* (*ρηάλ-λια* = χρήματα, *δκιᾷ* = δίδει)
Κύπρ.

άλύπητος ἐπίθ. κοιν. *ά λ ε ή π η τ ο ς* Σῶρ. (καὶ *ά λ ύ π η -
τ ο ς*) *ά λ ύ π ε τ ο ς* Πελοπν. (Λακων. καὶ *ά λ ύ π η τ ο ς*) Πόντ.
(Κερασ.)

Τὸ άρχ. ἐπίθ. *ά λ ύ π η τ ο ς.*

1) Ό μὴ ὑποστάς, ὁ μὴ δοκιμάσας λύπας πολλαχ. καὶ
Πόντ. (Κερασ.): *Άλύπητος έ*ζησε *όλη* του *τῇ* *ζωῇ* πολλαχ.
*Άλύπετος έ*πέρασα Κερασ. Συνών. *ά λ υ π ο ς, ξ έ ν ο ι α σ τ ο ς.*

2) Ό μὴ αἰσθανόμενος λύπην δι' άλλους, άνηλεής,
άσπλαγχνος σύνηθ. καὶ Πόντ. (Κερασ.): *Άλύπητος ά*νθρω-
πος, *δ*ε *σ*υγκινεῖται καὶ νὰ *σ*ε *β*λέπῃ νὰ *ψ*υχομαχῆς! σύνηθ.
Άλύπετον καρδίαν *έ*δει(έχει) Κερασ. *Άλύπητε*, *λ*υπήσου με!
Σῶρ. || *Ά*σμ.

Άλύπητη, *λ*υπήσου με καὶ *δ*ές τὰ *β*άσανά μου
καὶ *κ*άμε *έ*λεος 'ς *έ*μέ, *ά*φέδρα *κ*ωπελλιά μου

Κρήτ. 3) *Ά*φειδής, *ά*φθονος κοιν. *Έ*φαγε *ξύλο* *ά*λ-
υπητο κοιν. *Άλύπετον* *ξύλον* *έ*δωκ' *ά*τον Κερασ. *Έ*ει *λε*φτά
*ά*λύπητα (*έ*ει = *έ*χει) *Ά*νδρ. || *Ά*σμ.

*Έ*να *π*ουλλάκι *τά*γιζα *ά*λύπητο *ά*λεύρι
καὶ *χ*ορταράκι *π*ράσινο *γ*ιὰ νὰ τὸ *κ*άμω *τ*αίρι

(ἐπὶ κόρης άγαπωμένης) *Θ*ήρ.

άλυπος ἐπίθ. Πελοπν. (Άρκαδ.) κ.ά. — Λεξ. Λάουνδ.
Βλαστ.

Τὸ άρχ. ἐπίθ. *ά λ υ π ο ς.*

